

Ἐπίκαιρο

Ἡ εἴσοδος τοῦ Χριστοῦ στή Ἱεροσόλυμα

Πλησιάζει, παιδιά, ἡ **Μεγάλη Ἑβδομάδα**. Ξέρετε γιατί ὀνομάζεται «Μεγάλη»; Γιατί αὐτή τήν ἑβδομάδα **θυμόμαστε καί γιορτάζουμε μεγάλα, πολύ σημαντικά γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας**. Σήμερα θά σᾶς διηγηθῶ ἓνα ἀπό αὐτά.

Ἄγιογραφική διήγηση

Ὁ Χριστός, ἀφοῦ δίδαξε τρία ὀλόκληρα χρόνια τούς ἀνθρώπους, ξεκίνησε νά πάει γιά τελευταία φορά στή Ἱεροσόλυμα μαζί μέ τούς μαθητές Του. Ὅταν ἔφτασαν κοντά στό Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, σ' ἓναν μεγάλο κῆπο μέ ἐλιές, ζήτησε ἀπό τούς μαθητές Του νά πᾶνε στό κοντινό χωριό νά Τοῦ φέρουν ἓνα μικρό γαϊδουράκι. **Καθισμένος πάνω σ' αὐτό τό ταπεινό γαϊδουράκι ὁ Χριστός μπῆκε στή Ἱεροσόλυμα.**

Στό μεταξύ, εἶχε γίνει ἤδη γνωστό τό καταπληκτικό θαῦμα τῆς ἀνάστασης τοῦ Λαζάρου: Ὁ Λάζαρος ἦταν νεκρός στόν τάφο τέσσερις μέρες. Ἀλλά ὁ Χριστός μέ ἓναν Του λόγο τόν ἀνέστησε! «Λάζαρε, βγές ἔξω!», τοῦ φώναξε. Κι ἐκεῖνος σηκώθηκε ἀμέσως καί περπάτησε ζωντανός μπροστά στή μάτια τόσων ἀνθρώπων! (βλ. «Ἡ

Βίβλος», σ. 434-435).

Τό θαῦμα αὐτό ἔγινε σ' ἓνα κοντινό χωριό, στή **Βηθανία**. Ἔτσι, ὅταν ἔφτασε ὁ Χριστός στά Ἱεροσόλυμα, **πολλοί ἄνθρωποι βγήκαν νά Τόν προῦπαντήσουν. Ἀνάμεσά τους ἦταν καί πολλά μικρά παιδιά. Ὅλοι ὑποδέχονταν τόν Χριστό σάν βασιλιά.** Ἔστρωναν σιούς δρόμους τά ροῦχα τους καί κλαδιά ἀπό φοίνικες. Ἀπ' ὅπου περνοῦσε, κουνούσαν τά κλαδιά πού κρατοῦσαν στά χέρια τους, **τά βάρια** ὅπως λέγονται, καί φώναζαν μέ ἐνθουσιασμό: **«Ὡσαννά! Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!»**. Μέ ἀπλά λόγια: **«Δόξα στόν Θεό! Εὐλογημένος Ἐκεῖνος πού ἔρχεται σταλμένος ἀπό τόν Κύριο!»** (βλ. *Ἡ Βίβλος», σ. 438-439).*

Μόνο κάποιοι θρησκευτικοί ἄρχοντες, οἱ φαρισαῖοι, δέν ἄντεχαν νά βλέπουν αὐτήν τήν ἐνθουσιώδη ὑποδοχή. Τά ἄκουγαν ὅλα πολύ δυσανεκτικοί. Γέμιζε ἡ καρδιά τους ἀπό κακία καί ζήλια γιά τόν Χριστό, πού τόσο Τόν ἀγαποῦσε ὁ λαός.

- Μάλωσε αὐτούς πού φωνάζουν, τόλμησαν νά Τοῦ ποῦν μέ θράσος, γιατί σέ δοξάζουν σάν Μεσσία, σάν τόν σωτήρα Βασιλιά!

- Σᾶς βεβαιώνω, τούς ἀπάντησε ὁ Κύριος, ὅτι κι ἂν αὐτοί σωπάσουν, θά φωνάζουν ἀκόμα καί οἱ πέτρες.

Ἀπό τότε οἱ φαρισαῖοι ἔφαχναν εὐκαιρία νά συλλάβουν τόν Χριστό καί νά Τόν θανατώσουν. Ἦθελαν μάλιστα νά Τόν σταυρώσουν, σάν νά ἦταν φοβερός κακοῦργος. Δίσταζαν ὅμως γιατί φοβόντουσαν τά πλήθη τῶν ἀνθρώπων πού Τόν ἀκολουθοῦσαν μέ θαυμασμό καί πανηγύριζαν τόν ἐρχομό Του στήν πόλη.

Πῶς νά ὑποδεχτοῦμε τόν Χριστό

Τή θριαμβευτική εἴσοδο τοῦ Χριστοῦ στά Ἱεροσόλυμα, τή γιορτάζουμε κάθε χρόνο, παιδιά, μιά Κυριακή πρὶν ἀπό τό Πάσχα, τήν **Κυριακή τῶν Βαΐων**. Ὀνομάζεται ἔτσι ἀπό τά **βάρια**, δηλαδή τά κλα-

διά πού κρατούσαν μικροί καί μεγάλοι τήν ώρα πού ύποδέχονταν τόν Κύριο στήν πόλη τους.

Τή μέρα αὐτή σέ κάθε ναό παίρνομε ὅλοι οἱ πιστοί βάγια ἀπό τά χέρια τοῦ ἱερέα. Κρατώντας στά χέρια μας τά βάγια ψάλλομε μέ χαρά: **«Κρατώντας βάγια καί κλαδιά, Χριστέ μας, θεῖε Βασιλιά, Σοῦ ψάλλομε ὅλοι “ὠσαννά!”**, σάν τότε τά μικρά παιδιά» (Μποροῦμε νά τό ἐπαναλάβομε δυό - τρεῖς φορές μαζί μέ τά παιδιά). Ὑποδεχόμαστε ἔτσι κι ἐμεῖς χαρούμενοι τόν Χριστό, τόν αἰώνιο βασιλιά.

Κι εἶναι πράγματι, παιδιά, ὁ Χριστός μας ὁ αἰώνιος βασιλιάς, ὁ **«Βασιλιάς τῶν βασιλιάδων»**, ἀφοῦ εἶναι ὁ Θεός καί δημιουργός ὅλου τοῦ κόσμου.

◆ Ὅλη τή Μεγάλη Ἑβδομάδα μποροῦμε νά συναντοῦμε κι ἐμεῖς καί νά προσκυνοῦμε τόν λατρευτό μας Βασιλιά **στήν ἐκκλησία Του. Κάθε μέρα τελοῦνται ἱερές Ἀκολουθίες**, [πού βοηθοῦν τούς πιστούς νά ἀκολουθοῦν τόν Χριστό στήν πορεία Του πρὸς τόν Γολγοθά.] Μακάρι ὅλα τά παιδιά νά ἔχετε αὐτή τή χαρά, νά παρακολουθήσετε τίς ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας! [Θά βαδίσετε ἔτσι κι ἐσεῖς μαζί μέ τόν Χριστό ὡς τόν Σταυρό καί θά χαρεῖτε ἀκόμη περισσότερο τή χαρά τῆς Ἀνάστασης!]

Κι ἀκόμη, ἰδιαίτερα τή Μεγάλη Ἑβδομάδα νά προσέχουμε **νά μή φερόμαστε μέ ἐγωισμό ἢ μέ κακία**, ἀλλά νά δείχνουμε σέ ὅλους ἀγάπη καί καλοσύνη ὅπως ἀρέσει στόν βασιλιά μας τόν Χριστό!

(Προτεινόμενος ὕμνος: Ἀπολυτίκιο τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων).

**Κρατώντας βάγια καί κλαδιά
Χριστέ μας, θεῖε Βασιλιά,
Σοῦ ψάλλομε ὅλοι «ὠσαννά»
σάν τότε τά μικρά παιδιά.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνα: Ἡ θριαμβευτική εἴσοδος τοῦ Κυρίου σὰ Ἱεροσόλυμα.
2. Τό ἀπολυτίκιο σέ ἀρχεῖο ἤχου.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.